

Evanjelium podľa Jána, kap 15, 1 – 17

Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal. Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť – a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia ich do ohňa a zhoria.

Ak останete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to. Môj Otec je zjavený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi. Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! Ak budete dbať na moje ciele, останete v mojej láske, ako ja dbám na ciele svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.

Toto je moje prikázanie: aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom.

Milí priatelia,

sme na konci štvrtého týždňa veľkonočnej doby a po celý čas sa od oltára zvestuje niečo, čo nás môže prekvapiť: naše slová majú znieť z našich úst „prebudené duchom“. Najprv to znamená, že bežne to tak nie je, že v bežnom živote naše slová sú pozemské a bezduché. Zároveň to však znamená, že slová môžu byť prebudené duchom, že táto vloha v nás drieme a chce byť zobudená. Je to ono ovocie, o ktorom hovorí Ján, že ho máme prinášať, keď chceme byť jeho učeníkmi a priateľmi?

Jedno z najdôležitejších slov je slovko „ja“. Má úplne výnimočné miesto medzi ostatnými slovami, lebo je jediným slovom, ktoré môžeme hovoriť len ku sebe. Je jedným z najmenších slovíčok, ale čo všetko obsahuje!

Keď ho vyslovujeme, vyslovujeme skutočnosť, že sme tu. Obsahuje náš životný pocit, všetky naše spomienky, naše potreby od najnižších až k najvyšším, naše ideály a sny a mnoho ďalšieho. Skrátka, je to celý svet, nemenej zaujímavý a rozsiahly, než vonkajší svet. Je to stredobod jedinečného kozmu, ktorým je každý z nás.

Ako by to bolo, keby sme toto slovko vyslovovali tak, že by bolo prebudené duchom? Musela by v ňom žiť sila, ktorá v ňom bežne nežije. A táto sila by prúdila v našom „ja“ ako miazga v rastline, ako šťava vo viniči. Usilovali by sme o to, očistiť svoje myšlienky, odstrániť z nich samotné sebecké zábery a naplniť ich širokým záujmom o všetko, čo okolo nás žije. A svoje pocity by sme posilňovali a usmerňovali tak, že by sme mali radosť len z pravdivých, krásnych a dobrých vecí, ale že by sme vedeli aj s kludom znášať všetko to, čo v nás samotných a v ľuďoch okolo nás ešte nie je pravdivé, krásne a dobré. A vo svojich činoch by sme sa snažili uplatňovať lásku.

To je krásny ideál, ale tak ľahko to nejde uskutočniť. Alebo predsalen? „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia.“ Ovocie na viniči, hrozno, je veľmi charakteristickým plodom. Vynáša substancie obsiahnuté vo vode, ktorú vinič čerpá zo zemských hĺbín, do tepla slnka, aby ich slnko prenikalo silami nebeskými. Potom hroznová šťava krásne vonia a jej vôňa stúpa ďalej nahor. V tom môžeme uzrieť obraz obete, ktorú pri oltári prinášame, keď pozdvihneme kalich. A ako odpoveď na obeť zakrátko potom počujeme: Kristus v nás. V tú chvíľu sa môžeme cítiť ako ratolesti na viniči, veď teraz v nás žije Kristovo „ja“ a jeho sila prúdi našimi žilami ako miazga ratolestí. Keď potom vyslovíme slovko „ja“, znie z našich úst prebudené duchom. Najprv je to len na chvíľu, ale týchto chvíľ môže byť stále viac a viac, lebo božský Otec, nebeský vinohradník, „každú ratolesť, ... ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia“.

Áno, staň sa tak.

Frank Peschel